

Dosarul nr. 2ra-1327/22
2-21053023-01-2ra-19092022

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) V. Schibin
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) IU. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stahorschi Alexandru,
reprezentat de avocatul Sanduleac Diana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Stahorschi
Alexandru împotriva Societății pe Acțiuni "Răut" cu privire la încasarea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2022,

c o n s t a ț ă :

La 09 aprilie 2021, Stahorschi Alexandru a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SA "Răut" cu privire la încasarea prejudiciului material și
moral.

În motivarea acțiunii, Stahorschi Alexandru a menționat că a fost angajat la
SA "Răut" în perioada 03 iulie 2000 – octombrie 2020.

La fel, reclamantul a invocat că la momentul concedierii, SA "Răut" avea o
datorie la restanța salarială pe perioada octombrie 2019 – octombrie 2020, în sumă
de 56 973,07 lei, care a fost încasată în temeiul hotărârii Judecătoriai Bălți din
19 noiembrie 2020.

Astfel, consideră că pârâtul urmează să repare prejudiciul material pentru
neachitarea în termen a salariului, iar în acest sens a expediat în adresa SA "Răut"
reclamația, prin care a solicitat repararea prejudiciului, însă aceasta a rămas fără
răspuns.

Stahorschi Alexandru a solicitat încasarea de la SA "Răut" a sumei de
38 556,81 de lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea sumei de 5 000 lei cu
titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Central din 02 noiembrie 2021, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Stahorschi Alexandru.

S-a încasat de la SA "Răut" în beneficiul lui Stahorschi Alexandru suma de 38 556,81 de lei cu titlu de prejudiciul material.

În rest, pretențiile au fost respinse.

S-a încasat de la SA "Răut" în beneficiul statului suma de 1 156,70 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2022, s-a admis apelul declarat de SA "Răut", s-a casat hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Central din 02 noiembrie 2021 în partea încasării prejudiciului material și a taxei de stat și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Stahorschi Alexandru a activat la SA „Răut” în perioada 03 iulie 2000 - octombrie 2020, perioadă în care nu i-au fost achitate plățile salariale integrale, ci doar plăți periodice, astfel că s-a format o datorie în mărime de 56 973,07 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți, sediul Central din 19 noiembrie 2020, s-a încasat de la SA „Răut” în beneficiul lui Stahorschi Alexandru restanța la salariu în sumă de 56 973,07 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 000 lei.

Prin ordinul de plată nr.11 din 20 ianuarie 2021, SA "Răut" a achitat în beneficiul lui Stahorschi Alexandru, prin intermediul executorului judecătoresc suma de 64 310,07 lei cu titlu de restanță la salariu.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat, încasarea prejudiciului material calculat în temeiul art.330 al.(2) Codul muncii în mărime de 38 556, 81 de lei.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, încasarea restanței salariale în temeiul hotărârii judecătorești nu demonstrează faptul că salariul nu a fost achitat din vina angajatorului or, SA "Răut" a prezentat certificatele contabile privind restanțele salariale față de angajați la data de 31 ianuarie 2018, 31 ianuarie 2020, 01 octombrie 2020 și 31 ianuarie 2021, prin care se dovedește faptul că la începutul anului 2020 s-a realizat o dinamică pozitivă în reducerea datoriilor față de angajați de la 9 mln. lei la 3 mln. lei, care s-au format din cauza forței majore provocate de virusul COVID-19.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că reținerea salariului de către SA "Răut" a fost provocată de circumstanțe ce nu depind de voința sa și care nu puteau fi prognozate sau evitate, prin urmare nu poate fi reținut argumentul instanței de fond precum că situația creată este datorată managementului defectuos al factorilor de decizie a întreprinderii.

La 26 august 2022, Stahorschi Alexandru, reprezentat de avocatul Sanduleac Diana a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Stahorschi Alexandru, în motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este nemotivată, dat fiind faptul că prin soluția adoptată, a invocat un temei, indicând că nu a fost stabilită vina angajatorului în neachitarea salariului.

Or, la materialele cauzei sunt anexate probe ce demonstrează că întreprinderea era în incapacitate de plată, respectiv este vinovată pentru neachitarea la timp a salariului.

La 20 septembrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către SA "Răut" la data de 26 septembrie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 149).

La 28 octombrie 2022, SA "Răut" a depus referință la recursul declarat de Stahorschi Alexandru, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 16 iunie 2022, iar decizia motivată a fost recepționată de către recurent lșa data de 21 iulie 2022 conform avizului de recepție (f. d. 135).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 26 august 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Stahorschi Alexandru, reprezentat de avocatul Sanduleac Diana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Stahorschi Alexandru, reprezentat de avocatul Sanduleac Diana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat